

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2452

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 17.3.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 222 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
336573

Dato
13-04-2016

Spørgsmål nr. 222:

”Er ministeren bekendt med den problemstilling, at en § 50 undersøgelse kan blive voldsomt forsinket, fordi kommunen eller barnets/den unges familie ikke vil afholde udgiften i forbindelse med transport af barnet til børnehuset, eller hvis kommunen ikke vil afsætte de nødvendige personalemæssige ressourcer til at følge barnet hen til børnehuset? Og vil ministeren redegøre for kommunens forpligtigelser i forhold til befordring til og fra børnehuse, og om kommunen er forpligtiget til at lade en kommunal medarbejder følge barnet til børnehuset, hvis der er behov herfor?”

Svar:

Jeg er ikke umiddelbart bekendt med, at der er generelle udfordringer med den omtalte problemstilling i kommunerne.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunens forpligtigelse gælder, at det er barnets eller den unges handlekommune, der har myndighedsansvaret under hele forløbet i sager, hvor børnehuse benyttes.

Det fremgår af vejledningen om særlig støtte til børn og unge og deres familier (vejledning nr. 3 til serviceloven), at i løsningen af en konkret sag i børnehuset indgår den kommunale sagsbehandler i praksis som en del af børnehusteamet. Det fremgår samtidig, at som udgangspunkt følger barnets eller den unges sagsbehandler med barnet eller den unge til udredning, undersøgelse mv. i børnehuset.

Vurderer børnehusets personale, at barnet eller den unge som led i krisestøtten i børnehuset eksempelvis skal have flere psykologsamtaler, og derfor skal besøge børnehuset ad flere omgange, vil det oftest være forældre eller andre relevante omsorgspersoner, der tager med barnet eller den unge.

I visse tilfælde, hvor en ung eksempelvis udtrykker ønske om selv at tage til gentagne psykologsamtaler, og det vurderes hensigtsmæssigt i forhold til eksempelvis den unges modenhed, transportforholdene mv., kan en ung tage af sted alene. Sagsbehandleren vil i de tilfælde dog stadig skulle sikre sig at få den information fra forløbet, som er relevant for den unges sag, eksempelvis ved at efter den unges afsluttende samtale med psykologen få en overlevering fra psykologen eller ved telefonisk at drøfte forløbet med psykologen.

Det fremgår derudover af vejledningen, at barnets eller den unges handlekommune selv afholder udgifterne til transport, eksempelvis når sagsbehandleren skal følge barnet eller den unge til børnehuset.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann